

den efter Mindretallets Formening retfærdigste Maade, nemlig til Vættelser i de nuværende indirekte Skatter, dels ved Ophevelse, dels ved Nedsættelse af Tolden paa Livsfornödenheder og Brugsartikler.

Som Følge deraf anser Mindretallet den foreslaaede Anvendelse, hvorefter Skattens Beløb med Fradrag af den nuværende Brændevinsafgift 2,700,000 Kr., der forløbs tilfalder Statskassen, skulde deles lige mellem denne og Kommunerne, for aldeles uantagelig.

Mindretallet har saa godt som Noget Diet aabent for de tunge og trykkende Byrder, som paaahvile Kommunerne, og ser med Ængstelse paa de stedse stigende Krav til Kommunekasserne, men at den her foreslaaede Maade at hjælpe Kommunerne paa kan forenes med Humanitet og Retfærdighed, maa beskrives. Den foreslaaede Skat falder nemlig uimodsigelig for en væsentlig Del paa den uformuende Del af Befolkningen, og paa dem, der paa Grund af, at de eie faare Lidet eller slet Intet, hidtil have svaret en Ubetydelighed eller aldeles have været fritagne for Pengeskat til Kommunerne. Og Mindretallet kan ikke erkjende, at den foreslaaede Forhøielse af Skatten i nogen afgjørende Grad vil forandre dette Forhold. Selv om man turde paaregne den Nedgang i Forbruget, som forudsættes i Lovforslagets Motiver, vilde Forslaget dog medføre en Statesforhøielse af 8,300,000 Kr., som forholdsvis haardest vilde komme til at tyngge de samme Skatteydere, der hidtil have båret Broderparten af Spiritusskatten. At man ikke kan give dem fuld Erstatning herfor ved at anvende Halvdelen deraf til Toldnedsættelser, er en Selvfølge. Og selv om det lod sig gjøre at sikkre Anvendelsen af den anden Halvdel som Bidrag til Sygekasser og lignende humane Foranstaltninger — hvilket jo ikke er givet — vilde Mindretallet heller ikke kunne finde sig tilfredsstillet herved. Vil man for Alvor komme de Ubemidlede i Samfundet til Hjælp med Tilflugt til Sygekasser, Alderdomsforførgelse o. lign., saa maa det ske

ved, at de Bedrestillede i Samfundet hde et væsentligt Bidrag hertil, og ikke ved, at man hos dem, man vil hjælpe, opkræver i forhøiet Stat største Delen af det Beløb, man vil hjælpe dem med. — Vedtagelsen af den forhøiede Spiritusstat og den foreslaaede Fordeling af samme vilde medføre, at de, der hidtil kun have svaret Ubetydeligt til Kommunerne, nu vilde komme til at svare en ret klækelig Stat til Kommunens Kasse. Med andre Ord: man gjør dem, der i Forveien kæmpe haardt for deres Eksistens, Vilkaarene endnu haardere. Dette er en Uret mod dem, en lidet forstandig Fremgangsmaade af de Besiddende og tilmed en høist tvivlsom Fordel for Kommunerne.

Kommunefatterne ere jo hidtil udredede i alt Væsentligt af dem, der dog eie Noget. Om end de senere Aars vigelede Konjunkturer og de stigende Krav, som ovenfor sagt tyngge meget haardt, tro vi dog at være i Overensstemmelse med Flertallet af Stattenberne, naar vi formene, at de hellere foreløbig bære Byrderne, end de ville se dem lagte over paa deres Lidet eller Intet eiende Medborgere. Den Vættelse i Byrder, som Kommunerne kunne gjøre Fordring paa, maa komme ad anden Veie, og vi for vort Bedkommende skulle blot her antyde, at forskjellige Kommunerne paaahvilende Byrder burde overtages af Statskassen.

Mindretallet har, ikke fundet den foreslaaede Bestatning med 1 Kr. Brændevinsafgift og 7 Kr. pr. Td. Vl. for fuldtud heldig, idet en Pot almindelig Brændevin derved vilde fordyres med ca. 40 Dre eller over 100 pCt., medens Prisen paa Baierskøl kun vilde stige ca. 2 Dre pr. Halvflasse, og foreslaar derfor Brændevinsafgiften nedsat til 70 Dre og derimod Afgiften af Baierskøl forhøiet til 10 Kr. pr. Td., eller knap 3 Dre pr. 1/2 Flaske. — Herved opnaaes, at Spiritusken i Allet bliver beskattet omtrent dobbelt saa høit som i Brændevinen, hvilket vi maa anse for heldigt. Vi staa nemlig i den Formening, at af de to heromhandlede Drikke er baiersk Vl den, der for Tiden virker stadeligst, da det, at drikke baiersk Vl, jo maa